

अथ श्रीराम लघुमहिम्न स्तोत्रम्

राम सदानन्दमयं परेशम् सच्चिन्मयं वांगमयदिव्यरूपम्।
अग्निं नमस्थं युतनादबिन्दुबीजस्वरूपं सततं नमामि।।१।।

रमन्ते यस्मिन् ते मुनिवरगणाः सिद्धनिकरायमानंदाकारं
सकलजगदाधारनिलयम्।
नमन्ति त्रैवर्गास्त्रिगुणौमयतत्वादिकिरणम् तमेव श्रीरामं स्मरहरनुतं
नौमि सततं।।२।।

प्रकाशो राकारः प्रकृतिमयरूपो हरनुतोविमर्शश्चैवासौ
विकृतिजतनुर्माक्षरपदः।
विसर्गाकारश्चिन्मयपरमसत्तात्मकतनुः परं दिव्यं राम स्मरहरनुतं
नौमि सततं।।३।।

पुनः श्रीराकारो दहननिलयो रक्तवदनो मकारः शुद्धाभः
शशघरतनुर्नित्यधवलः।
तयोर्योगाद् रामेति भवति महातारकमनुर्महारूपं रामं स्मरहरनुतं
नौमि सततं।।४।।

जगन्माया दिव्या परमजननो राक्षरमयी शिवो ब्रह्माकारः
परमजनको माक्षरमयः ।

उभौ तौ रामेति है जगति सदा संविलसतः शिवाकारं रामं स्मरहरनुतं
नौमि सततं । । ७ । ।

महारेफतेजो गगनमपि चाकारसुलिपेः शतानंदाज्जातञ्च
सलिलमकाराद्दसुमती ।

विसर्गाद्वायुरा म इति किल तत्त्वात्मकमनुः सतत्त्वं श्रीरामं
स्मरहरनुतं नौमि सततं । । ८ । ।

प्रो राकारो वै भुवनरचनाद्यंक्रुरमयो मकारो
ब्रह्माण्डोभवनिखिलबीजादिविभवः ।

महामंत्रो रामेति परतरबीजांक्रुरमयस्तमादि श्रीरामं स्मरहरनुतं
नौमि सततं । । ९ । ।

भुवां कुण्डल्याख्या भुजगसदृशी राक्षरमयी मकाराक्षेलीनं नभसि
शशिनो मण्डलमपि ।

महायोगाद्या सा शुभहठमयो रामपदवी सुयोगेशं रामं स्मरहरनुतं
नौमि सततं । । १० । ।

ज्वशच्छीराकारो निखिलजनसंपत्प्रदलिपिर्मकारः शीताक्षो
निजसकलतत्त्वादिजनकः ।

अभूच्छिरमद्रामेति पनुरधराब्नायजमनुर्महेशं श्रीरामं स्मरहरनुतं
नौमि सततं । । ९ । ।

परः सीरुपाक्ष कहरिहर

शक्त्यंगनिकरोमहोग्राख्याताराकृतिरपिचतारेतिपदवी ।

ततोमौकाराक्षः खलु परमहेशावयवकः शुभौ सीतारामौ स्मरहरनुतौ
नौमि सततं । । १० । ।

स्वबीजं रामं डेयुतंमथ नियोज्यापिहृझयम् भवेन्मंत्रो दिव्यः

परमसुखदः षड्लिपिमयः ।

महाविद्यादाता यमभयहरः सर्शधनदः षडर्णेशं रामं स्मरहरनुतं
नौमि सततं । । ११ । ।

त्रया तारान्त्यस्था तदनु हृदयाख्यं शुभपदम् ततो रामो डेन्त्यश्च
परमशिवेशीप्रणवकः ।

महासंपद्दाता भुवनविजयाष्टाक्षरमनुः शुभाष्टाणं रामं स्मरहरनुतं
नौमि सततं । । १२ । ।

महातारो माया तदनु कमला सा रतिपतिः शुभा वाणी पश्चात्
परमनिजबीजं मनुवरम्।

षडर्णोऽयं मंत्रो भवति जपतामिष्टजनकः सुबीजाख्यं रामं
स्मरहरनुतं नौमि सततं।। १३।।

मनोज्ञ षट्कोणञ्च वसुदलयुग्मं शुभकरं त्रिवृतं तद्वाह्योर्कदलकमलं
षोडशदलं।

ततो द्वात्रिंशत्कं तदनु धरणीचक्रहुतकम् तदन्तस्थं रामं स्मरहरनुतं
नौमि सततं।। १४।।

स्ववामोरौ बामं स्वकरकमलं दक्षमपरम् लसत्प्राज्ञा मुद्रं दधतमपि
वीरासनगतम्।

घनश्याम न भ्राजन्मणिमुकुटमापीतवसनम् ससीतं श्रीरामं
स्मरहरनुतं नौमि सततं।। १५।।

इदं स्तोत्रं रामेति सुमनुसमुद्धारणयुतम् पुनर्ध्यानोद्धारति
शुभकरयंत्राख्यसहितम्।

प्रसादार्थं रामस्य ननु धनशम्भोररचितम् क्षमार्थं श्रीरामं
स्मरहरनुतं नौमि सततं।।

इति श्रीधनशम्भेर जंगवर्मणाविरचितं वीरेन्द्रकेसरिनशर्मणा
सौशोद्धितं श्रीरामलघुमहिम्न स्तोत्रम्